

(Иваница), по-малкият брат на Петра и Асена, който още в 1188 год. побѣгналъ отъ Цариградъ и се намиралъ вѣ Старая-панина, отдѣто налиталъ на Тракия съ своя дружина, а послѣ слѣзълъ вѣ Търново, дѣто се намиралъ при братието си.

Кога сѣдналъ да царова Иванъ I, югоисточна Европа се намирала вѣ най-размирни врѣмена: Кръстоносци ти съ прѣминоване то си прѣзъ България, били на опустошили страшно; Цариградъ съ околността му билъ призетъ отъ кръстоносци ти и обрнати на латинска държава; папа та гледалъ да распространава вѣро-граждански мисли отъ западна Европа и билъ първий двигателъ на кръстоносни ти опълчения; вѣ България се протакали партии между голѣмци ти и крамоли между царският родъ; византийската държава била ослабѣла съвсѣмъ и се мѣркала още като сѣнка само вѣ Никей. Тия и други много причини накарали царъ Ивана да иска да се сближи съ Римъ-папа.

Византийският царъ Алексий III и патриархъ Василий Каматиросъ, като усѣтили това нѣшто, тутакси поискали да се спршателетъ съ царъ Ивана и му се обрекли да го вѣнчѣетъ на царство и да дадатъ на българети патриархъ. Нѣ царъ Иванъ вече не вѣровалъ грѣци ти, та намѣто отговоръ, испратилъ вѣ Римъ Загорският архиепископъ Василия съ писмо до папа Иннокентия III да го моли да му даде царският вѣнецъ (корона) и достоинство, каквото са имали напрѣдни ти български царе, и да рѣкопологи български патриархъ. Папа та му отговорилъ, че ште испълни желане то му на радо срѣдце. Папа та испроводилъ вѣ България кардиналъ Леона да вѣнчае на царство царъ Ивана, и да направи българският патриархъ. И така, на 7-й ноем. 1204 год., Леонъ отъ име то на папата посветилъ за патриархъ българският архиепископъ *Василия*, и му далъ всички ти патриаршески правдини. На другий день, на Архангеловъ-день, той коронѣсалъ и Ивана съ царският (императорският) вѣнецъ, и му далъ скиптръ и бѣлѣгъ, на които били изображени кръстътъ на Спасителътъ и райски ти ключове на Св. Петръ. Казоватъ, това сближение на Българската црѣква съ Римската било само вѣнকাশно: българети си останали пакъ православни, като напрѣдъ. Царъ Иванъ направилъ това нѣшто само и само да се сдобие съ царският вѣнецъ и съ царско достоинство, и да направи български патриархъ, па послѣ напустиналъ Римската црѣква.